

الْمَسْعُود

نَدَّا كَانَ حَضِرَ فَاطِمَةُ الْبَهْرَاءُ
عَلَيْهَا السَّلَامُ

أَيُّهُمْ لَكُمْ أَنْتُمْ بِرَاقُ مُوسَى وَمُقْرَبٌ

انتشارات آرام دل

زندگانی حضرت فاطمه زهرا

موضوع: زندگانی حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها

مؤلف: سید عبدالرزاق موسوی مقرم

مترجم: دکتر پرویز لولاور

ناشر: آرام دل

ناشر همکار: صیام

ناظر چاپ: قاسم باقری

تیراژ: ۳۰۰۰ جلد

نوبت و تاریخ چاپ: اول - ۸۹

صفحه آرایی: کمیل حیدری

قیمت: ۴۰۰۰ تومان

مقرم، عبدالرزاق، ۱۸۹۸ - ۱۹۷۱. وفاة الصديقة الزهراء (عليها السلام). فارسی زندگانی حضرت زهرا سلام الله علیها مقتل مقرم عبدالرزاق مقرم : ترجمه پرویز لولاور. تهران: آرام دل: صیام. ۲۵۶، ۱۳۸۹
۱۳۲۰-۱۱۲۰-۹۷۲-۹۷۸-۱۹۹-۱۱۰ . فیبا، فاطمه زهرا (س). قبل از هجرت - ۱۱۰ق. — سرگذشت‌نامه،
فاتمه زهرا (س)، ۹۸ قبل از هجرت - ۱۱۰ق. خطبه‌ها، شعر مذهبی عربی، فرن ۲۰، قرن ۲۰، لولاور، پرویز،
۱۳۲۲ -، مترجم ۲۷/۲۱۳ پم و ۴۱/۷۰۴۹، ۱۳۸۹ ۷۰۴۹/۹۷۳، ۲۹۷/۹۷۲، ۲۰۴۲۰۱۲.

مرکز پخش:

تهران - میدان انقلاب - خ کارگش جنوبی - شهدای راندار مری

پاسار ناشران و کتابخوان کوثر - طبقه اول - پلاک ۷. تلفن: ۶۶۹۷۱۶۹۷

www.aramedel.ir

مقدمه

حمد، ستایش، بزرگواری و عظمت از آن خدایتعالی است.
درود و صلوات بر محمد^{صلی الله علیه و آله و سلم}، پیامبر رحمت و بر عترت و خاندان طاهرینش که
امانتداران وحی و هدایتگران امت هستند.

ابتدا توجه شما خوانندهی عزیز را به روایات زیر جلب می‌کنم:
۱. نویلی از امام صادق^{علیه السلام} روایت کرده که رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمودند:
ما من قوم اجتمعوا فی مجلس و لم یذکرو اللہ و لم یصلوا علی الّا کان ذلك
المجلس عليهم حسرة و ویala.^۱

و عده‌ای در مجلسی گرد هم نمی‌آیند که نام خدا را نبینند و بر من صلوات نفرستند مگر آنکه
آن مجلس مایه‌ی پشماني و خسran آنان (در روز قیامت) خواهد شد.»

۲. و نیز فرمودند:
ارفعوا اصواتکم بالصلاۃ علیٰ فانّها تذهب بالتفاق.^۲
«در صلوات بر من صدایتان را بلند کنید که نفاق را می‌برد.»

۳. از ابن عباس آمده است که پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمودند:
خلق اللہ الناس من اشجار شتی و خلقت انا و علی بن ابیطالب من شجرة واحدة
فما قولکم فی شجرة أنا اصلها و فاطمه فرعها وعلى لفاحها و الحسن والحسين

۱. ملا محسن فیض کاشانی، وافی جلد ۲ ص ۹۶. ۲. نواب الاعمال شیخ صدوق ص ۲۱۶.

ثمارها و شیعنا اوراقها فمن تعلق بعض من اغصانها ساقه الى الجنة ومن
تركه هو في النار.^۱

وخدای تعالی انسانها را از درختان گوناگون آفریده است. من و علی بن ایطالب از یک درخت
آفریده شده‌ایم. حال درباره‌ی درختی که من ریشه‌ی آن، فاطمه[ؑ] ساقه، علی[ؑ] شکوفه،
حسن و حسین[ؑ] میوه و شیعیان، برگهای آن است. چه نظر دارید؟ هر کسی به شاخه‌ای از
این درخت یا ویزد او را به بیشتر می‌برد و هر که شاخه را رها سازد به آتش دوزخ درافتند.

ابو یعقوب بصری این روایت را به نظم درآورده است:

ما مثلها ابداً في الخلد من شجر	يا حبذا دوحة في الخلد نابه
ثم اللقاء على سيد البشر	المصطفى اصلها والفرع فاطمة
والشيعه الورق المثلث بالثمر	والهاشيميان سبطاه لها ثمر
أهل الرواية في العالى من الخبر	هذا مقال رسول الله جاء به
والفوز في زمرة من افضل الزمر ^۲	اتى بحبيهم ارجوا النجا غداً

«مرجبا بر درختی که در بیشتر رویه و برای آن، در باگهای بیشتر مانندی نیست.

پیامبر اکرم[ؐ] ساقه‌ی آن، فاطمه[ؑ] شاخداش و بادودکنده آن امام علی[ؑ] سید و سرور جهانیان
است.

دو سبط هاشمی نسب و بزرگوار پیامبر اکرم[ؐ] شر آن درخت است و شیعیان همچون برگهایی هستند
که میوه را در بر گرفته‌اند.

این سخن رسول اکرم[ؐ] است که راویان آن را نقل کرده‌اند
من با دوست داشتن آیان در قیامت امید نجات و مستکاری در گروه سرافرازان را دارم.^۳
۴. فضل بن شاذان از سلمان فارسی روایت می‌کند که رسول خدا[ؐ] فرمودند:

۱. مستدرک ج ۳ ص ۱۶۰ - حاکم - وی حدیث شجره را نقل کرده و گفته اصل شجر در بیشتر عده است. وی
حدیث را صحیح دانسته است.

۲. بشاره المصطفی ص ۴۹.

من احبت ابنتي فاطمه فهو معى في الجنة و من ابغضها فهو في النار، حب
فاطمة ينفع في مائة موطن ايسرا تلک الموطن الموت والقبر والميزان و
المحشر والمحاسبة فمن رضيت عنه رضيت عنه و من غضبت عليه غضبت
عليه و من غضبت عليه غصب الله عليه ويل لمن ظلمها و ذرتها و شيعتها.^۱

و هر کس دخترم فاطمه عليها السلام را دوست بدارد، در بهشت با من است و هر کس او را دشمن
بدارد جایگاهش دوزخ است. دوست داشتن فاطمه عليها السلام در صد موضع سود آور است که
آسانترین آنها هنگام مرگ، در قبر، نزد میزان، در محشر و به هنگام حساب است.
دخترم از هر که راضی باشد من هم از او راضی هستم و بر هر کس خشم داشته باشد من نیز
خشم دارم و من بر هر که خشم آدم خدایتعالی بر او غصب می کنم. وای بر کسی که به او،
فرزندان و شیعیانش ستم روا دارد.

۵. رسول خدا صلی الله علیہ وسالم فرمود:

انَّ اللَّهَ خَلَقَ نُورَ فَاطِمَةَ قَبْلَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَينَ.

فَقِيلَ لَهُ: إِنَّسِيهِ؟

قال: انّها حوراء انسیه او دعها الله في صلب آدم واخرجها من صلبي فادا
اشتقت الى رائحة الجنة شمتت رائحة ابنتي فاطمة.^۲

و خدایتعالی نور فاطمه عليها السلام را پیش از آفریش آسمانها و زمین ها آفرید.

از آن پیامبر رحمت صلی الله علیہ وسالم پرسیدند: آیا او از انسانها نیست؟

فرمود: او حوریه ای است به صورت انسان. پروردگار او را به امانت در صلب آدم قرار داد
واز صلب من خارج ساخت. هر گاه مشتاق بود بهشت می شوم دخترم فاطمه عليها السلام را می بدم.

آبَتُ اللَّهُ الْعَظِيمَ شیخ محمد حسین غروی اصفهانی (کمپانی) چنین سروده است:

۱. بحار الانوار ج ۷ ص ۳۸۲، باب ثواب حب اهل بيت عليهم السلام.

۲. تفسیر فرات ص ۱۰.

لطيفة جلت عن الشهود	تمثلت رقيقة الوجود
نتيجة الا دور والا كوار	تطورت في افضل الاطوار
بصورة بديعة الكمال	تصورت حقيقة الجمال
و في الصعود محور العقول	فانها حوراء في النزول

در وجود و هستی آنجان لطیف و دیق رخ نموده است که به مشاهده و دیدن نمی آید.
در طول تاریخ همه دورانها و کوڑها (اعصار) - پیوسته در برترین جایگاهها (پدران و مادران)
جای داشته است.

آری حقیقت کمال بس زیما و بی ماند، به صورت درآمده است.
او در سیر نزوی اش حوراء و در سیر صعودش محور خرد هاست،

۶. امام صادق ع فرموده است:
ان الله كان ولا شيء فخلق خمسة من نور جلاله ولكل واحد منهم اسم من
اسمائه فهو الحميد وسمى محمد وهو الاعلى وسمى امير المؤمنين على وله
الاسماء الحسن فاشتق منها الحسن والحسين وهو فاطر فاشتق لفاطمة اسمًا
من اسمائه فلما خلقهم جعلهم في الميثاق فانهم عن يمين العرش وخلق
الملائكة من نور فلما ان نظروا اليهم عظموا امرهم وشانهم ولقنووا التسبیح
فذلك قوله:

«أنا لحن الصافون وأنا لحن المسبحون» و لما خلق آدم ع و نظر اليهم عن
يمين العرش قال:
يا رب من هؤلاء؟

قال: يا آدم! هؤلاء صفوتي و خاصتي خلقتهم من نور جلالی و شفقت لهم اسمًا
من اسمائي.

فقال: يا رب بحقك عليهم علمتني اسماءهم.
فالعالی: يا آدم! هم عندك امانة سر من سری لا يطلع عليهم غيرك الا باذنی.

قال: نعم يارب.

فأخذ عليه العهد بذلك ثم علمه اسماءهم وعرضهم على الملائكة ولم يكن لهم علم باسمائهم.

فقال: ابنيوني باسماء هولاء ان كنت صادقين.

قالوا: سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك العليم الحكيم.

قال: يا آدم ابنيهم باسمائهم فلما انبنيتهم باسمائهم علمت الملائكة انه مستودع و انه مفضل بالعلم.

ثم امرروا بالسجود اذ كانت سجدتهم لآدم تفضيل الله و عبادة لله تعالى اذ كان ذلك بحق له.^۱

و خدایتعالی بود و هیچ چیز نبود. (پنج تن) را از نور جلال خود آفرید و از نامهای خود برای هر یک نامی برگزیند:

پروردگار حمید است و پیامبر رحمت علیه السلام را محمد نام نهاد.

پروردگار اعلى است امیر مؤمنان علیه السلام را على نام گزارد.

از اسماء حسای خود، نام حسن و حسین علیهم السلام را مشق نمود.

پروردگار فاطر است. برای فاطمه علیها السلام نامی از اسماء خود را قرار داد یعنی فاطمه.

آنگاه آنان را در "مبنا قرار داد و در بین عرش بودند که خدایتعالی فرشتگان را از نور آفرید. هنگامی که فرشتگان به ایشان نظر کردند شان و متزلشان را بس عظیم یافتند و تسبیح و

تقدیس پروردگار را از آنان آموختند که در قرآن فرموده است:

«ما به صف ایستادگان و تسبیح گویان او هستیم».

سپس آدم را آفرید. آدم به بین عرش نظر کرد و پرسید:

خداؤند!! این بزرگان چه کسانی هستند؟

پروردگار فرمود:

ای آدم! ایشان برگردگان و خاصان من هستند. آنان را از نور جلال خود آفریده ام و برای هر یک نامی از نامهای خود مشتق نموده ام.

آدم عرضه داشت: خدایا به حقات بآن، نامشان را به من یاموز.

پروردگار فرمود: ای آدم! نام ایشان نزد تو امانت بماند که سری از اسرار من است. غیر از تو کسی نباید - مگر با اذن من - بر آن آگاه شود مگر با اذن من.

آدم پیمان سپرد و پروردگار نام آنان را به او آموخت.

فرشتگان که نام ایشان را نمی دانستند، از آنان پرسیده شد نام ایشان را بگوید.

عرضه داشتند:

ای خداوند بزرگ! پاک و متره تو بی. ما نمی دانیم مگر آنچه را که تو خود به ما آموخته ای که تو علیم و حکیم هست.

به آدم خطاب شد:

ای آدم! نام آنان را به فرشتگان یاموز.

آدم نام ایشان را به فرشتگان آموخت. فرشتگان دریافتند که آدم این خدای تعالی است و با داشتن علم بر آنان فضیلت و برتری دارد.

به فرشتگان امر شد به آدم سجده کنند. زیرا سجده‌ی آنان به آدم از یک سو برتری او بر ملائک و از سوی دیگر عبادت محسوب می شد که اینگونه تحقق یافته.

حال سروده‌ای از شیخ محمد کاظم ازرسی - رضوان اللہ علیہ - تقدیم می شود:	
ساده لاتریدالارضی اللہ	کما لا يرید الارضاها
و باء لاما مائے سماها	خصها من کماله بالمعانی
خافیات سبحان من ابداهما	لم یکونوا للعرش الّا کنوzaً
هی اقلام حکمة قد براها	کم لهم السُّن عن اللّه تنبی
کل عین مکفوفة عینها	و هم الأعین الصَّحیحات تهدی
یهتدی السُّجُم باتباع هداتها	لما ئا مائے حکماء

مسماً كل حكمة منظراها
قادة عالمهم ورأي حجامهم
ض السماوات بعد نيل ولاها
ما ابالي ولو اهيلت على الأر
مجهد مستعب لمن باراها
من يباريهم وفي الشمس معنى
ورثوا من محمد سبق أولا
ها وحازوا ماله تجز آخرها

وآنان بزرگانی هستند که جز رضایت خدا نمی خواهند، همانگونه که خداوند هم، رضایت آنها را
می خواهد.^۱

خداوند آنان را به کمالات خود مخصوص گردانید و آنان را به بالاترین نامهای خود نامید.

در عرش وجودشان جز گنجهای نهاد نبود، منزله و پاک است کسی که آنها را آفرید.

آن زبانهایی هستند که از خدا خبر می دهند و قلم های حکمت آنند که خداوند آنان را آفریده است.

آن دیدگانی سالم و به دور از هر گونه نقص هستند که هدایت گر امت هایند.

عالمان، پیشوایان و حکیمانی هستند که ستارگان با تبعیت از آنان راه خود را می یابند.

علم و داشت در اسرارشان، خرد و حکمت شاگردشان است و، پیوسته حکمت از آنان دیده و شنیده

می شود.

من واهمهای ندارم اگر آسمان بر زمین فرو افتاد، زیرا دل به محبت شان داده ام.

چه کسی با آنان برابری می کند؟! هر کس با خورشید برابری کند خود را خسته و ناتوان ساخته است.

سبقت در فضایل و کمالات را از جدشان پیامبر اکرم ﷺ به ارت برده اند و جایگاهی دارند که هیچ کس

به آن دسترسی ندارد.^۲

۱. اشاره به فرمایش رسول خدا ﷺ درباره حضرت زهرا ع: من ارضیها فقد ارضانی و من ارضانی فقد ارضی الله و من اغضبها فقد اغضبني و من اغضبني فقد اغضب الله (متترجم)